

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Petra Indráčka a JUDr. Miroslavy Ježoviczové v právní věci žalobce **INDUSTRY stavební a obchodní, s.r.o.** se sídlem Hrdějovice, Těšínská 45, zastoupeného Mgr. Petrem Smejkaem, advokátem se sídlem České Budějovice, Na Sadech 21, proti žalovanému **Státnímu úřadu inspekce práce** se sídlem Opava, Horní náměstí 103/2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14.7.2010 č.j. 1662/1.30/10/14.3, **o uložení pokuty,**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 14.7.2010 č.j. 1662/1.30/10/14.3 žalovaný Státní úřad inspekce práce zamítl odvolání a potvrdil napadené rozhodnutí Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu se sídlem v Českých Budějovicích č.j. 2710/5.40/10/14.3 ze dne 10.5.2010, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 15.000,- Kč a úhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu a poukazoval na ust. § 36 odst. 2 zákona č. 251/2005 Sb., které stanoví, že odpovědnost právnické osoby

za správní delikt zaniká, uplynul-li jeden rok od zahájení řízení, nejpozději však do tří let ode dne, kdy byl spáchán. Přípisem ze dne 8.11.2010 nazvaným „Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu-doplnění žaloby“ žalobce opětovně žalovanému vytýkal shora uvedené zákonné ustanovení s tím, že zahájení řízení zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce neupravuje, a že je tedy nutno vycházet ze zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Podle správního řádu je správní řízení zahájeno v případě zahájení řízení na návrh dnem, kdy došlo podání účastníka příslušnému správnímu orgánu a v případě zahájení ex offio dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení řízení účastníkovi doručením oznámení či ústním prohlášením. U žalobce byla provedena první kontrola dne 10.7.2009, přitom rozhodnutí o její odpovědnosti za správní delikt nabylo právní moci až dne 20.7.2010 doručením rozhodnutí žalovaného ze dne 19.7.2010. V další části uvedeného podání žalobce napadal výši uložené pokuty.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Kontrola byla u žalobce zahájena 10.7.2009 a probíhala v souladu se zákonem č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Správní řízení bylo však zahájeno až doručením příkazu dne 19.2.2010. S poukazem na ust. § 150 odst. 1 a 2 správního řádu žalovaný dovodil, že pokuta byla žalobci uložena za správní delikt podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce. Žalovaný přitom postupoval v souladu s právními předpisy, když vydal příkaz na základě protokolu z kontroly, čímž učinil první úkon ve správním řízení.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 14.7.2010 č.j. 1662/1.30/10/14.3, z připojeného správního spisu žalovaného sp. zn. 12/10/2477, jakož i ze správního spisu Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu č.j. 3404/5.40/09/7.4, 3744/5.40/09/7.4 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání rozhodnutí žalovaného, přičemž toto rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících ze shora citovaných listinných důkazů vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že správní orgán I. stupně provedl u žalobce ve dnech 10. a 24.7.2009 kontrolu dodržování pracovně právních předpisů. Při této kontrole zjistil, že se žalobce dopustil správního deliktu na úseku odměňování zaměstnanců podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce, když svému zaměstnanci P. F., nar. X neposkytl za měsíc květen 2009 ve stanoveném termínu mzdu. O této kontrole byl pořízen protokol č.j. 22/1872/5.33/09/15.2 ze dne 30.7.2009. Jednatel společnosti žalobce F. J. byl následně dne 31.7.2009 s obsahem tohoto protokolu seznámen, byl poučen o možnosti požádat o přezkoumání protokolu a bylo mu předáno jedno jeho vyhotovení. Správní spis správního orgánu I. stupně obsahuje pracovní smlouvu uzavřenou mezi žalobcem a zaměstnancem P. F., v níž bylo ujednáno, že mzda je splatná vždy do 20. dne následujícího měsíce, a že bude vyplácena vždy

k 15. dni, včetně vyúčtování v sídle zaměstnavatele. Správní orgán I. stupně zjistil z uvedeného, že termín výplaty mzdy tohoto zaměstnance za práci v měsíci květnu 2009 byl sjednán na den 15. červen 2009 a termín splatnosti mzdy za tentýž měsíc, tj. květen 2009 byl ujednáno na 20. června 2009. Uvedená mzda však byla žalobcem zaplacená P. F. až dne 15.7.2009. Správní orgán dovodil, že se žalobce dopustil správního deliktu podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona o inspekci práce a rozhodl podle § 150 odst. 3 správního řádu dne 19.2.2010 příkazem č.j. 596/5.40/10/14.3, sp. zn. 12/10/2477 tak, že za spáchaný správní delikt uložil žalobci pokutu ve výši 15.000,- Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000,- Kč. Poté, kdy žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podal proti uvedenému příkazu odpor vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 10.5.2010, jímž žalobci uložil pokutu ve výši 15.000,- Kč a zavázal jej uhradit náklady správního řízení paušální částkou 1.000,- Kč. Ze správního spisu sp. zn. 12/10/2477 krajský soud zjistil, že obsahuje mimo jiné odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí žalovaného o tomto odvolání.

V daném případě, jak vyplynulo ze shora uvedených listinných důkazů, byla kontrola na dodržování pracovně právních předpisů u žalobce zahájena 10.7.2009. Jednalo se tedy o kontrolu provedenou dle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů a zákona č. 251/2005 Sb. o inspekci práce ve znění pozdějších předpisů. Při této kontrole bylo zjištěno u žalobce porušení ust. § 141 odst. 1 zákoníku práce, dle kterého mzda nebo plat jsou splatné po vykonání práce, a to nejpozději v kalendářním měsíci následujícím po měsíci, ve kterém vzniklo zaměstnanci právo na mzdu, nebo plat nebo některou jejich složku. Podle odst. 3 citovaného zákonného ustanovení, nebyl-li pravidelný termín výplaty mzdy nebo platu sjednán v kolektivní smlouvě, určuje jej zaměstnavatel v mezích období po projednání s odborovou organizací. Provedenou kontrolou správním orgánem I. stupně bylo zjištěno, že žalobce svému zaměstnanci P. F. neposkytl za měsíce květen 2009 mzdu ve stanoveném termínu, čímž citovaná zákonná ustanovení porušil. Správní orgán I. stupně doručil žalobci příkaz, jímž mu uložil za tento správní delikt pokutu ve výši 15.000,- Kč. Tento příkaz vydal dne 19.2.2010 a žalobci, jakožto účastníku správního řízení byl doručen 22.2.2010. Doručením příkazu bylo tak zahájeno správní řízení (a nikoliv již dnem zahájení kontroly, jak se mylně žalobce domnívá) v souladu s ust. § 150 zákona č. 500/2001 Sb., správní řád. Podle odst. 1 tohoto ustanovení povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení lze uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. Podle odst. 2 téhož ustanovení v řízení o vydání příkazu může být jediným podkladem kontrolní protokol pořizovaný podle zvláštního zákona tímž správním orgánem, který je věcně a místně příslušný ke správnímu řízení navazujícímu na kontrolní zjišťování, pokud protokol pořizoval ten, kdo může být oprávněnou úřední osobou, a pokud se kontrolovaný seznámil s obsahem protokolu nebo byl k seznámení se s obsahem protokolu řádně vyzván, popř. pokud byly v souladu se zákonem vyřízeny námitky kontrolovaného proti obsahu protokolu a pokud o obsahu protokolu nejsou pochybnosti ani z jiného důvodu.

V daném případě jediným žalobním bodem žalobcovy žaloby bylo to, že je rozhodnutí žalovaného nezákonné se zřetelem k ust. § 36 odst. 2 zákona č. 251/2005 Sb. Podle tohoto ustanovení odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, uplynul-li jeden rok od zahájení řízení, nejpozději však do tří let ode dne, kdy byl spáchán. V podání ze dne 8.11.2010 žalobce pak upřesnil svou žalobní námitku tak, že dle jeho názoru zaniká odpovědnost žalobce za správní delikt, jelikož uplynulo více než jeden rok od zahájení řízení. Za zahájení řízení pak žalobce považuje den, kdy byla u něj provedena první kontrola, tj. 10.7.2009. Protože rozhodnutí o odpovědnosti žalobce za správní delikt nabylo právní moci až 20.7.2010, kdy mu bylo doručeno napadené rozhodnutí žalovaného, nebyla tak dodržena shora uvedená jednoroční lhůta od zahájení řízení. Tento právní názor žalobce je mylný, neboť počátek běhu tzv. subjektivní jednoroční lhůty k uložení sankce za správní delikt nebyl zahájen dnem zahájení kontroly, ale dnem zahájení správního řízení o tomto deliktu, tedy v daném případě doručením příkazu žalobci, tj. 22.2.2010, takže jednoroční lhůta uplynula až dnem 22.2.2011, zatímco rozhodnutí žalovaného bylo žalobci podle doručky doručeno dne 20.7.2010. Na okraj krajský soud poznamenává, že i tzv. objektivní lhůta podle shora citovaného zákonného ustanovení, která je tříletá, byla zachována, neboť její běh započal dnem 20.6.2009, kdy žalobce nezaplatil jmenovanému zaměstnanci mzdu a uplynula tak dnem 20.6.2012.

Jestliže v podání ze dne 8.11.2010 (žaloba proti rozhodnutí správního orgánu-doplnění žaloby) žalobce poukazuje na výši uložené pokuty, k této části jeho podání soud nepřihlížel, neboť podle ust. § 71 odst. 2 věty druhé s.ř.s. rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. V projednávané věci bylo žalobou napadené rozhodnutí žalobci doručeno 20.7.2010, zatímco „doplnění žaloby“ bylo vyhotoveno dne 8.11.2010, tedy po výše uvedené zákonné lhůtě.

Krajský soud po zhodnocení provedených důkazů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Proto žalobu dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního zamítl, přičemž rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. tímto rozsudkem bez nařízení jednání.

O náhradě nákladů řízení rozhodl v souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádnému z účastníků právo náhrady nákladů řízení nepřiznal, neboť v řízení úspěšnému žalovanému žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě 27.června 2012

**JUDr.Bohuslava Drahošová
Předsedkyně senátu**